

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
професорсько-викладацького складу
22–23 квітня 2020 р.

Збірник наукових праць
професорсько-викладацького складу академії
за підсумками науково-дослідної роботи в 2019 році

Полтава 2020

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, доцент.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, доцент.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І.Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Збірник наукових праць науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу Полтавської державної аграрної академії за підсумками науково-дослідної роботи в 2019 році (м. Полтава, 22-23 квітня 2020 року). – Полтава : РВВ ПДАА, 2020. – 438с.

УПРАВЛІННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Чумак В. Д.,
кандидат економічних наук, доцент*

Сьогодні ще багато керівників не хочуть вірити і усвідомлювати, що їхні підприємства можуть бути визнані банкрутами. Таке ставлення пояснюється, перш за все тим, що протягом попередніх десятиліть вітчизняна економіка розвивалась не за законами ринку, а була наслідком тогочасної державної політики. Банкрутство стало реальністю сьогодення і для підприємств аграрної сфери, яке в більшій мірі залежить не від розмірів прибутку, про що свідчить світова і вітчизняна практика, а від спроможності суб'єкта господарювання своєчасно погашати свої борги, тобто від його платоспроможності. Слід нагадати, що основною причиною неплатоспроможності сільськогосподарських підприємств є відсутність активів у високоліквідній формі, тобто грошових коштів. Як висновок, стійкий фінансовий стан може досягатись лише при достатньому і узгодженому контролі за рухом грошових коштів суб'єкта господарювання.

Відсутність необхідного запасу грошових коштів свідчить про серйозні проблеми, а надмірна їх величина говорить, що реально підприємство потерпає від збитків, пов'язаних з інфляцією, з втраченими можливостями вигідно вкласти грошові кошти і одержати додатковий дохід. Слід підтримати думку тих авторів, які вважають, що найперший спосіб добування капіталу – це поліпшення управління грошовими коштами підприємства [2, с. 246].

Виключне значення для успіху управління грошовими коштами відіграє прогнозування грошових потоків, тобто одним із способів управління ліквідністю та платоспроможністю підприємства є систематичне складання платіжного календаря. Можна з впевненістю констатувати, що плануванням грошових потоків на вітчизняних сільськогосподарських підприємствах поки що не займаються. Дослідження вчених-економістів показали, що із-за відсутності точної і систематичної інформації про рух грошових коштів, підприємства втрачають до 20 % прибутку [1, с. 86]. У світовій практиці складання прогнозних планів руху грошових коштів є досить поширеним, а на великих підприємствах – обов'язковим.

Із впровадженням в практику Національних стандартів бухгалтерського обліку, обов'язковою формою річної звітності став звіт про рух грошових коштів. Вважаємо, що використання даної форми звітності є необхідним і досить корисним інструментом у ринкових умовах, оскільки лише плануючи і управляючи грошовими потоками підприємство зможе забезпечувати себе абсолютно ліквідними активами і уникати банкрутства. Особливістю складання звіту про рух грошових коштів, яка значно ускладнює цей процес, є необхідність відображення руху коштів за трьома видами діяльності окремо: основній, інвестиційній та фінансовій.

Для оцінки чистих грошових потоків, загальної дохідності та ліквідності підприємства в закордонній практиці широко застосовується показник Cash–

Flow. В залежності від цілей аналізу використовують різні підходи до розрахунку даного показника. Найчастіше він визначається як сума чистого прибутку та амортизаційних відрахувань за звітний період. Розраховуючи показник Cash–Flow слід враховувати, який метод нарахування амортизації обрало підприємство. Тобто, амортизаційна політика суб'єкта господарювання може, в значній мірі, впливати на фінансовий стан підприємства. Слід звернути увагу і на те, що досить часто прибуток (збиток), відображений у звітності може не відбивати реальних фінансових результатів діяльності суб'єкта господарювання. Позитивним моментом є те, що в сучасних умовах підприємства отримали можливість відображати реальний фінансовий результат, оскільки вплив податкових факторів значно зменшився.

З метою визначення можливості підприємства погасити свої борги необхідно порівняти суму річного грошового потоку із сумою непогашених боргових зобов'язань. Тому для оцінки фінансової спроможності підприємства, вважаємо за доцільне, розраховувати коефіцієнт співвідношення річного грошового потоку і кредиторської заборгованості. Річний грошовий потік визначається як сума чистого прибутку та амортизації (звичайно лише для рентабельних підприємств), іншими словами – показник Cash–Flow. В знаменнику доцільно використати як довгострокову кредиторську заборгованість так і поточну.

Платоспроможність – це здатність підприємства сплачувати кошти за своїми зобов'язаннями, що настали і потребують негайного погашення. Вважається, що у підприємства залишок грошових коштів (на поточному рахунках в банку та касі) повинен дорівнювати різниці між кредиторською заборгованістю всіх видів, терміни погашення якої настають протягом найближчого періоду і поточною дебіторською заборгованістю. Таким чином, спостерігається пряма залежність між наявністю грошових коштів підприємства та його платіжною готовністю. Звичайно, коли дебіторська заборгованість знаходиться на рівні кредиторської (або перевищує її), то навіть за відсутності наявності грошових коштів можна говорити про платіжну готовність підприємства, але при умові, що дебіторська заборгованість буде погашена у встановлений термін.

Таким чином, за будь-яких умов господарювання управління платоспроможністю є важливим фактором антикризової політики суб'єкта господарювання. Одним із основних завдань антикризового управління є забезпечення повної платіжної готовності підприємства, зниження якої може призвести до великих непродуктивних витрат підприємства, а в кінцевому результаті і до банкрутства.

Список використаних джерел

1. Градов А. П. Стратегия и тактика антикризисного управления фирмой : монография. Санкт-Петербург : Спец. литература, 2013. 512 с.
2. Нікбахт Е., Гроппелі А. Фінанси : пер. з англ. Київ : Основи, 1993. 383 с.
3. Харченко О. С. Управління платоспроможністю в системі фінансової безпеки підприємств : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. Київ, 2015. 253 с.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ, ПРАВА ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	3
<i>Писаренко В.В., Семизресько А.С., Ноздрін І.І.</i> МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВОРОНКИ ПРОДАЖІВ В ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ	4
<i>Дядик Т.В.</i> ОПЛАТА ПРАЦІ ЯК ОСНОВНИЙ СТИМУЛ ПРОДУКТИВНОСТІ	6
<i>Боровик Т.В.</i> СТАН ТА РОЗВИТОК БІРЖОВОГО ТОВАРНОГО РИНКУ УКРАЇНИ	8
<i>Даниленко В.І.</i> ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГОВОЇ ЦІНОВОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПОСЛУГ	10
<i>Терещенко І.О., Решетнікова О.В.</i> ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «КОМУНІКАЦІЯ»	12
<i>Калюжна Ю.П.</i> ЦІНОВИЙ ФАКТОР У ПІДВИЩЕННІ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	13
<i>Майборода О.В.</i> МАРКЕТИНГОВІ АСПЕКТИ ЦІНОУТВОРЕННЯ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ	15
<i>Березіна Л.М.</i> ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	17
<i>Волкова Н.В.</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ	19
<i>Дивнич О.Д., Дивнич А.В.</i> РІВЕНЬ ОРЕНДОВІДДАЧІ ЯК ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЕМЕЛЬНО- ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ	21
<i>Миколенко І.Г.</i> МАРКЕТИНГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ – ЕЛЕМЕНТ КОНКУРЕНТНОСТІ ЦІЛЬОВИХ РИНКІВ	23
<i>Пантелеймоненко А.О., Гончаренко В.В.</i> ПРО ВИКОРИСТАННЯ ТЕРМІНА «СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА» В УКРАЇНСЬКІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ	26
<i>Помаз Ю.В., Помаз О.М.</i> ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ	28

Краснікова О. М. ПРОЖИТКОВИЙ МІНІМІМ ЯК ОДИН З ГОЛОВНИХ ЧИННИКІВ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ.....	146
Лихоній В.І. ШАХРАЙСТВО З БАНКІВСЬКИМИ КАРТКАМИ ТА МЕТОДИ ЗАХИСТУ ВІД НЬОГО.....	147
Салогуб І.І. ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ ПІДТРИМКИ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА	149
Собчишин В. М. НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	151
Томілін О.О. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ	154
Чумак В. Д. УПРАВЛІННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	157
Грибовська Ю. М. ПОРЯДОК РОЗРАХУНКУ ЛІКВІДАЦІЙНОЇ ВАРТОСТІ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ	159
Єрмолаєва М. В. ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ ЯК ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА	161
Канцедал Н. А. ІНСТИТУЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ: ПОНЯТТЯ ТА БАЗОВІ ПІДХОДИ ДО ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ	163
Карпенко Н. Г., Пилипенко К. А. ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ – ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	166
Левченко З.М. ОРГАНІЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВІ: БАЗОВІ ПРОЦЕДУРИ.....	168
Лега О. В., Яловега Л. В., Прийдак Т. Б. ТОРГІВЛЯ В INSTAGRAM: ОБЛІКОВО-ПОДАТКОВІ АСПЕКТИ.....	170
Нездойминога О.Є. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В БАНКАХ.....	172